

Motion till riksdagen

1989/90:Fö11

av Bengt Harding Olson (fp)

med anledning av prop. 1989/90:9 om
arméns utveckling och totalförsvarets
planeringssystem, m.m.

Folkpartiet har i många år föreslagit förändringar i Sveriges försvar i syfte att öka dess kvalitet och förmåga. En grundtanke har då varit att vårt land i första hand bör satsa på förband och system som snabbt kan ge stor effekt.

I nu aktuella regeringsförslag föreslås flera förändringar i bl.a. arméns organisation som motverkar folkpartiets grundtankar om ett effektivt försvar.

Här skall framföras kritik mot propositionens inställning beträffande P6 och T4 som leder till negativa effekter för Skånes och därmed Sveriges försvar.

Norra skånska regementet (P 6/FO 14)

En effektiv skånsk och därmed svensk försvarskraft bygger på starka pansarbrigader i Skåne. Därvid innehar P 6 en nyckelroll.

Folkpartiet har både i länet och i försvarskommittén envetet kämpat för P 6:s fortsatta existens. Det noteras med gillande att försvarsministern inte framlägger något förslag om nedläggning av P 6 som regemente utan endast föreslår en flyttning av anläggningen från Näsby i Kristianstad. Detta överensstämmer helt med folkpartiets linje. I en situation med nödvändig effektivisering är en flyttning för att uppnå en samlokalisering mellan P 6 och A 3 på Norra Åsum i Kristianstad den ojämförligt bästa lösningen. Detta tycks för övrigt numera vara såväl överbefälhavarens som försvarsministerns åsikt. En sådan inställning är också lättförståelig eftersom man därigenom undgår alla strategiska, ekonomiska och personalpolitiska problem och nackdelar som är förknippade med en flyttning av P 6 till Revinge.

Denna ståndpunkt om samlokalisering av P 6 och A 3 bör riksdagen nu uttryckligen ge regeringen till känna.

Skånska Trängregementet (T 4)

De sydsvenska pansarbrigadernas slagkraft bygger i sin tur på en effektiv underhållsfunktion inom militärområdet. T 4 i Hässleholm utgör en garanti för en sådan funktion.

Regeringen föreslår nu nedläggning av T 4 som regemente och överföring av verksamheten till P 2. Detta är ett förhastat förslag. Det i propositionen anförda skälet är att man därigenom kan frigöra kvalificerade ledningsresurser och således göra ekonomiska besparingar. Här bygger man på starkt

överdrivna förhoppningar. Naturligtvis krävs även inom P 2 en speciellt kvalificerad ledningsresurs för att underhållstjänsten skall fungera inom hela militärområdet. Besparingen – om det blir någon alls – torde i vart fall bli helt marginell. Detta sker då till priset av flera stora nackdelar. "Pansarchefens" arbetsuppgifter kommer att bli synnerligen komplicerade. Denne bör helt kunna inrikta sig på pansarbrigadens beredskap och reproduktion. Det är orimligt att han därutöver även skall sköta produktion och beredskap för hela militärområdets samtliga underhållsförband. Ansvarsförhållandena blir naturligtvis också mycket oklara. För övrigt behövs en "underhållstjänstchef" i krig.

Dessutom torde – även om T 4 officiellt skulle förlora sin myndighetsstatus – en inofficiell "T 4-myndighet" i praktiken "återuppstå" inom P 2, dock utan den av försvarsministern önskade fördelen men med de här redovisade nackdelarna.

För övrigt bör T 4:s myndighetsstatus inte avgöras nu. Frågan hänger nämligen samman med kommande överväganden om produktionsledningssystem och krigsorganisation. Resultatet beror för trängförbandens del bl. a. på utfallet av försöksverksamheten med milounderhållsregemente som startar i övre Norrland. Försvarsministern förklarar att frågan om myndighetsstatus för alla förband inom specialtruppslagen – utom trängförbanden – skall avvakta kommande överväganden. Logiken kräver att detta skall gälla även trängförbanden inklusive T 4 just med hänvisning till nämnda försöksverksamhet och dess betydelse för det slutliga ställningstagandet till den framtida milounderhållstjänstens organisation.

Hemställan

Med hänvisning till ovanstående hemställs

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om samlokalisering av P 6 och A 3,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att beslut om T 4:s myndighetsstatus skall anstå till det slutliga ställningstagandet till den framtida milounderhållstjänstens organisation.

Stockholm den 25 oktober 1989

Bengt Harding Olson (fp)